Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B **DYREKTYWA 2002/95/WE ARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 27 stycznia 2003 r.

w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Komisji 2005/618/WE z dnia 18 sierpnia 2005 r.	L 214	65	19.8.2005
►M2	Decyzja Komisji 2005/717/WE z dnia 13 października 2005 r.	L 271	48	15.10.2005
►M3	Decyzja Komisji 2005/747/WE z dnia 21 października 2005 r.	L 280	18	25.10.2005
►M4	Decyzja Komisji 2006/310/WE z dnia 21 kwietnia 2006 r.	L 115	38	28.4.2006
►M5	Decyzja Komisji 2006/690/WE z dnia 12 października 2006 r.	L 283	47	14.10.2006
►M6	Decyzja Komisji 2006/691/WE z dnia 12 października 2006 r.	L 283	48	14.10.2006
►M7	Decyzja Komisji 2006/692/WE z dnia 12 października 2006 r.	L 283	50	14.10.2006
►M8	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/35/WE z dnia 11 marca 2008 r.	L 81	67	20.3.2008
►M9	Decyzja Komisji 2008/385/WE z dnia 24 stycznia 2008 r.	L 136	9	24.5.2008
►M10	Decyzja Komisji 2009/428/WE z dnia 4 czerwca 2009 r.	L 139	32	5.6.2009
►M11	Decyzja Komisji 2009/443/WE z dnia 10 czerwca 2009 r.	L 148	27	11.6.2009
►M12	Decyzja Komisji 2010/122/UE z dnia 25 lutego 2010 r.	L 49	32	26.2.2010
►M13	Decyzja Komisji 2010/571/UE z dnia 24 września 2010 r.	L 251	28	25.9.2010

sprostowana przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 163 z 24.6.2008, str. 54 (2002/95/WE)
►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 84 z 31.3.2010, str. 59 (2005/618/WE)
►C3 Sprostowanie, Dz.U. L 254 z 29.9.2010, str. 48 (2010/571/UE)

▼B

DYREKTYWA 2002/95/WE ARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 27 stycznia 2003 r.

w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([3]),

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu, w świetle wspólnego projektu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy w dniu 8 listopada 2002 r. ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Różnice istniejące w prawie lub środkach administracyjnych przyjętych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do ograniczenia stosowania niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym mogą stworzyć bariery handlowe i zakłócić konkurencję we Wspólnocie, przez co mogą mieć bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego wydaje się koniecznym zbliżyć ustawodawstwa Państw Członkowskich w tym zakresie i przyczynić się do ochrony zdrowia ludzi oraz przyjaznego dla środowiska odzysku i usuwania odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

(2) Rada Europejska na spotkaniu w Nicei w dniach 7, 8 i 9 grudnia 2000 r., przekazała rezolucję Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie zasady ostrożności.

(3) Komunikat Komisji z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie przeglądu strategii Wspólnoty dla zarządzania odpadami kładzie nacisk na potrzebę obniżenia zawartości niebezpiecznych substancji w odpadach i wskazuje na potencjalne korzyści ogólnowspólnotowych zasad ograniczających obecność takich substancji w produktach i procesach produkcji.

(4) Rezolucja Rady z dnia 25 stycznia 1988 r. w sprawie programu wspólnotowego działania w celu zwalczania zanieczyszczeń środowiska przez kadm ([5]) wzywa Komisję do bezzwłocznego wykorzystania szczególnych środków dla takiego programu. Zdrowie ludzi również musi być chronione i dlatego powinna zostać wprowadzona w życie ogólna strategia, która w szczególności ograniczy stosowanie kadmu i pobudzi badania

([1]) Dz.U. C 365 E z 19.12.2000, str. 195 i Dz.U. C 240 E z 28.8.2001, str. 303.
([2]) Dz.U. C 116 z 20.4.2001, str. 38.
([3]) Dz.U. C 148 z 18.5.2001, str. 1.
([4]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2001 r. (Dz.U. C 34 E z 7.2.2002, str. 109), wspólne stanowisko Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. (Dz.U. C 90 E z 16.4.2002, str. 12) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2002 r. i decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2002 r.
([5]) Dz.U. C 30 z 4.2.1988, str. 1.

▼B

nad substytutami. Rezolucja podkreśla, iż stosowanie kadmu powinno zostać ograniczone do przypadków gdzie odpowiednie i bezpieczniejsze alternatywy nie istnieją.

(5) Dostępne dowody wskazują, iż środki na zbieranie, obróbkę, recykling oraz usuwanie odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego (OSEE), jak określono w dyrektywie 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ([1]), są niezbędne w celu zmniejszenia problemów zarządzania odpadami związanymi z metalami ciężkimi i środkami zmniejszającymi palność. Jednakże pomimo tych środków znaczne części OSEE będą w dalszym ciągu znajdowane w bieżących drogach usuwania odpadów. Nawet gdyby OSEE były zbierane osobno i poddawane procesom recyklingu, ich zawartość rtęci, kadmu, ołowiu, sześciowartościowego chromu, ►C1 polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenylowych ◄ prawdopodobnie stanowiłaby ryzyko dla zdrowia lub środowiska.

(6) Biorąc pod uwagę techniczną i gospodarczą wykonalność, najbardziej efektywnym sposobem zapewnienia znacznego obniżenia ryzyka dla zdrowia i środowiska związanego z tymi substancjami, który może spełnić wybrany poziom bezpieczeństwa we Wspólnocie, jest zastąpienie takich substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym bezpiecznymi lub bezpieczniejszymi materiałami. Ograniczenie stosowania takich niebezpiecznych substancji prawdopodobnie zwiększy możliwości i ekonomiczną rentowność recyklingu OSEE oraz obniży negatywny wpływ na zdrowie pracowników zakładów utylizacji.

(7) Substancje objęte niniejszą dyrektywą są naukowo dobrze zbadane i ocenione oraz są przedmiotem różnych pomiarów zarówno we Wspólnocie, jak i na poziomie krajowym.

(8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie uwzględniają istniejące międzynarodowe wytyczne i zalecenia oraz oparte są na założeniach dostępnych informacji naukowych i technicznych. Niniejsze środki są niezbędne w celu osiągnięcia wybranego poziomu bezpieczeństwa zarówno środowiska jak i zdrowia ludzi i zwierząt, uwzględniając ryzyko, które prawdopodobnie powstałoby we Wspólnocie w wyniku braku takich środków. Niniejsze środki powinny być poddawane ocenie i, jeśli to konieczne, dostosowane, biorąc pod uwagę dostępne informacje naukowe i techniczne.

(9) Niniejsza dyrektywa powinna stosować się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego bezpieczeństwa oraz wymagań zdrowotnych i szczególnego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zarządzania odpadami, w szczególności dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne ([2]).

(10) Techniczny rozwój sprzętu elektrycznego i elektronicznego bez zawartości metali ciężkich, PBDE i PBB powinien zostać wzięty pod uwagę. Niezwłocznie po udostępnieniu naukowych dowodów oraz uwzględniając zasadę ostrożności, zakaz innych niebezpiecznych substancji ►C1 oraz ich zastąpienie przez substancje bardziej przyjazne dla środowiska, ◄ które zapewniają przynajmniej ten sam poziom bezpieczeństwa konsumentów, powinny zostać rozpatrzone.

([1]) Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24.
([2]) Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 38. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 98/101/WE (Dz.U. L 1 z 5.1.1999, str. 1).

▼B

(11) Zwolnienie z wymogu zastąpienia powinno zostać dozwolone w przypadku braku możliwości zastąpienia z naukowego oraz technicznego punktu widzenia lub, jeśli negatywny wpływ na środowisko lub zdrowie spowodowany przez zastąpienie prawdopodobnie przeważy korzyści z zastąpienia w odniesieniu do zdrowia ludzkiego i środowiska. Zastąpienie niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym powinno również zostać przeprowadzone w sposób zgodny ze zdrowiem i bezpieczeństwem użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego (SEE).

(12) Ponieważ ponowne wykorzystanie produktu, odnowienie oraz wydłużenie jego okresu przydatności do użycia są korzystne, części zapasowe powinny być dostępne.

(13) Przystosowanie zwolnień z wymogów dotyczących wycofania i zakazu stosowania niebezpiecznych substancji do naukowego i technicznego postępu powinno zostać przeprowadzone przez Komisję zgodnie z procedurą komitetu.

(14) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]),

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

Celem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ograniczenia stosowania substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz przyczynienie się do ochrony zdrowia ludzi i przyjaznego dla środowiska odzysku i usuwania odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Artykuł 2

Zakres

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, niniejszą dyrektywę stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego zaliczającego się do kategorii 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 10 wymienionych w załączniku IA do dyrektywy 2002/96/WE (OSEE) oraz do żarówek elektrycznych i opraw oświetleniowych w gospodarstwach domowych.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego bezpieczeństwa oraz wymagań zdrowotnych i szczególnego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego zarządzania odpadami.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do części zapasowych do naprawy lub ponownego wykorzystania sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 lipca 2006 r.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „SEE” oznacza sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, oraz sprzęt do wytwarzania,

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

przesyłania i pomiaru takiego prądu i pól zaliczających się do kategorii określonych w załączniku IA do dyrektywy 2002/96/WE (OSEE) oraz przeznaczonych do wykorzystywania napięcia nieprzekraczającego 1 000 wolt dla prądu zmiennego i 1 500 wolt dla prądu stałego;

b) „producent” oznacza dowolną osobę, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, włączając technikę komunikacji na odległość zgodnie z dyrektywą 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość ([1]):

   i) produkuje oraz sprzedaje sprzęt elektryczny i elektroniczny pod swoim własnym znakiem firmowym;

   ii) odsprzedaje pod swoim własnym znakiem firmowym sprzęt produkowany przez innych dostawców, odsprzedawca nie będzie uważany za „producenta”, jeśli znak firmowy producenta umieszczony jest na sprzęcie, jak przewidziano w ppkt i); lub

   iii) przywozi lub wywozi sprzęt elektryczny lub elektroniczny na zasadach działalności zawodowej do Państw Członkowskich.

Ktokolwiek świadczy wyłącznie usługi finansowe na mocy lub zgodnie z jakąkolwiek umową finansową, nie będzie uznany za „producenta”, chyba że działa również jako producent w rozumieniu ppkt i)–iii).

Artykuł 4

Zapobieganie

1. Państwa Członkowskie zapewnią, iż od dnia 1 lipca 2006 r. nowy sprzęt elektryczny i elektroniczny wprowadzony do obrotu nie zawiera ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, ►C1 polibromowanych bifenyli ani polibromowanych eterów difenylowych ◄. Krajowe środki ograniczające lub zakazujące stosowania tych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które zostały przyjęte zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym przed przyjęciem niniejszej dyrektywy, mogą być utrzymane do dnia 1 lipca 2006 r.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do zastosowań wymienionych w Załączniku.

3. Na podstawie wniosku Komisji, Parlament Europejski i Rada zadecydują niezwłocznie po udostępnieniu naukowych dowodów oraz zgodnie z zasadami dotyczącymi polityki w dziedzinie chemikaliów, jak ustanowiono w szóstym wspólnotowym programie działań ochrony środowiska w sprawie zakazu innych niebezpiecznych substancji ►C1 i zastąpieniu ich przez substancje bardziej ◄ przyjazne środowisku, które zapewnią przynajmniej ten sam poziom bezpieczeństwa konsumentów.

Artykuł 5

Dostosowanie do postępu naukowo-technicznego

▼M8

1. Należy przyjąć wszelkie zmiany niezbędne dla dostosowania załącznika do postępu naukowo-technicznego w poniższych celach:

▼B

a) ustanowienie, w razie potrzeby, maksymalnej wartości koncentracji, do wysokości której obecność substancji określonej w art. 4 ust. 1

([1]) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2002/65/WE (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 16).

▼B

w specyficznych materiałach i komponentach sprzętu elektrycznego i elektronicznego będzie dopuszczana;

b) zwolnienie materiałów i komponentów sprzętu elektrycznego i elektronicznego z przepisów art. 4 ust. 1, jeśli ich zniesienie lub zastąpienie poprzez zmiany projektowe lub materiały i komponenty, które nie wymagają żadnych materiałów lub substancji określonych powyżej, jest technicznie lub naukowo niewykonalne, lub jeśli negatywny wpływ na środowisko, zdrowie i/lub bezpieczeństwo konsumenta spowodowany przez zastąpienie prawdopodobnie przeważy korzyści z ich zastąpienia w odniesieniu do środowiska, zdrowia i/lub bezpieczeństwa konsumenta;

c) dokonanie przeglądu każdego zwolnienia określonego w Załączniku przynajmniej co cztery lata lub cztery lata po umieszczeniu pozycji w wykazie w celu rozważenia usunięcia materiałów lub komponentów sprzętu elektrycznego lub elektronicznego z Załącznika, jeśli ich zniesienie lub zastąpienie poprzez zmiany projektowe lub materiały i komponenty, które nie wymagają żadnych materiałów lub substancji określonych w art. 4 ust. 1, jest technicznie lub naukowo możliwe, pod warunkiem że negatywny wpływ na środowisko, zdrowie i/lub bezpieczeństwo konsumenta spowodowany przez zastąpienie nie przeważy korzyści z ich zastąpienia w odniesieniu do środowiska, zdrowia i/lub bezpieczeństwa konsumenta.

▼M8

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

▼B

2. Przed dokonaniem zmian w Załączniku zgodnie z ust. 1, Komisja między innymi zasięgnie opinii producentów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podmiotów zajmujących się recyklingiem, podmiotów zajmujących się przetwarzaniem, organizacji środowiskowych oraz stowarzyszeń pracowniczych i konsumenckich. Uwagi zostaną przekazane Komitetowi określonemu w art. 7 ust. 1. Komisja dostarczy sprawozdanie z otrzymanych informacji.

Artykuł 6

Przegląd

Przed dniem 13 lutego 2005 r. Komisja dokona przeglądu środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie celem uwzględnienia, w razie potrzeby, nowych naukowych dowodów.

W szczególności Komisja zgłosi do tego dnia propozycje włączenia w zakres zastosowania niniejszej dyrektywy sprzętu, który zalicza się do kategorii 8 i 9 określonych w załączniku IA do dyrektywy 2002/96/WE (OSEE).

Komisja zbada również potrzebę dostosowania wykazu substancji określonych w art. 4 ust. 1, w oparciu o fakty naukowe oraz uwzględniając zasadę ostrożności, i zgłosi propozycje do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące takich dostosowań, stosownie do potrzeb.

Podczas dokonywania przeglądu szczególna uwaga zostanie zwrócona na wpływ innych niebezpiecznych substancji i materiałów stosowanych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym na środowisko i zdrowie ludzi. Komisja zbada wykonalność zastąpienia takich substancji i materiałów i zgłosi propozycje do Parlamentu Europejskiego i Rady w celu rozszerzenia zakresu przepisów art. 4, stosownie do potrzeb.

▼M8

Artykuł 7

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet powołany na mocy art. 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ([1]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

▼B

Artykuł 8

Kary

Państwa Członkowskie określają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 9

Transpozycja

1. Do dnia 13 sierpnia 2004 r., Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 194 z 25.7.1975, s. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

▼M13

ZAŁĄCZNIK

Zastosowania zwolnione z zakazu, o którym mowa w art. 4 ust. 1

	Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
	1	Rtęć w jednotrzonkowych (kompaktowych) lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
	1a)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego < 30 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę; po dniu 31 grudnia 2012 r. używa się 2,5 mg na jedną bańkę
	1b)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 30 W < 50 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę
▼C3	1c)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 50 W < 150 W: 5 mg	
▼M13	1d)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 150 W: 15 mg	
▼C3	1e)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego, o okrągłym lub kwadratowym kształcie bańki, o średnicy rurki ≤ 17 mm	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 7 mg na jedną bańkę.
▼M13	1f)	Do celów specjalnych: 5 mg	
	2a)	Rtęć w dwutrzonkowych liniowych lampach fluorescencyjnych na potrzeby oświetlenia ogólnego, w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
▼C3	2a) 1)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki < 9 mm (np. T2): 5 mg	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 4 mg na jedną lampę
	2a) 2)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki ≥ 9 mm i ≤ 17 mm (np. T5): 5 mg	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3 mg na jedną lampę
	2a) 3)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 17 mm ≤ 28 mm (np. T8): 5 mg	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
▼M13	2a) 4)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 28 mm (np. T12): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2012 r.; po dniu 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
	2a) 5)	Z luminoforem trójpasmowym o wydłużonym okresie żywotności (≥ 25 000 h): 8 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
	2b)	Rtęć w innych lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
	2b) 1)	Lampy liniowe z luminoforem halofosforanowym o średnicy rurki > 28 mm (np. T10 i T12): 10 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2012 r.
	2b) 2)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem halofosforanowym (wszystkie średnice): 15 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2016 r.

▼M13

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
2b) 3)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem trójpasmowym o średnicy rurki > 17 mm (np. T9)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
2b) 4)	Lampy na inne potrzeby ogólnego oświetlenia i do celów specjalnych (np. lampy indukcyjne)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
3	Rtęć w lampach fluorescencyjnych z zimną katodą i w lampach fluorescencyjnych z zewnętrzną katodą (CCFL i EEFL) do celów specjalnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
▼C3 3a)	Lampy krótkie (≤ 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
3b)	Lampy o średniej długości (> 500 mm i ≤ 1 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
▼M13 3c)	Lampy długie (> 1 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 13 mg na jedną lampę
4a)	Rtęć w innych niskoprężnych lampach wyładowczych (w ilościach na jedną lampę)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
4b)	Rtęć w wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę) w przypadku lamp o podwyższonym wskaźniku oddawania barw Ra > 60:	
▼C3 4b)-I	P ≤ 155 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną lampę
4b)-II	155 W < P ≤ 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną lampę
▼M13 4b)-III	P > 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4c)	Rtęć w innych wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
▼C3 4c)-I	P ≤ 155 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 25 mg na jedną lampę

▼C3

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
4c)-II	155 W < P ≤ 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną lampę

▼M13

4c)-III	P > 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4d)	Rtęć w wysokoprężnych lampach rtęciowych (HPMV)	Wygasa dnia 13 kwietnia 2015 r.
4e)	Rtęć w lampach metalohalogenkowych (MH)	
4f)	Rtęć w innych lampach wyładowczych do celów specjalnych niewymienionych w niniejszym załączniku	
5a)	Ołów w szkle katodowych lamp elektronowych	
5b)	Ołów w szkle lamp fluorescencyjnych w ilości nieprzekraczającej 0,2 % masowo	
6a)	Ołów jako pierwiastek stopowy w stali do obróbki skrawaniem i w stali galwanizowanej zawierającej do 0,35 % ołowiu masowo	
6b)	Ołów jako pierwiastek stopowy w aluminium zawierającym do 0,4 % ołowiu masowo	
6c)	Stop miedzi zawierający do 4 % ołowiu masowo	
7a)	Ołów w stopach lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia (tj. stopach na bazie ołowiu zawierających nie mniej niż 85 % ołowiu masowo)	
7b)	Ołów w stopach lutowniczych serwerów, pamięci i systemów układu pamięci, infrastruktury sieci urządzeń przełączających, sygnalizujących, transmitujących, a także sieci zarządzania telekomunikacją	
7c)-I	Komponenty elektryczne i elektroniczne zawierające ołów w szklanych lub ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów, np. w urządzeniach piezoelektrycznych lub w szklanych bądź ceramicznych składnikach matryc	
7c)-II	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym 125 V AC lub 250 V DC lub wyższym	
7c)-III	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 125 V AC lub 250 V DC	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.
8a)	Kadm i jego związki w bezpiecznikach termicznych o jednorazowym zadziałaniu	Wygasa dnia 1 stycznia 2012 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2012 r.

▼M13

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
8b)	Kadm i jego związki w stykach elektrycznych	
9	Sześciowartościowy chrom jako środek antykorozyjny stosowany w stali węglowej systemów chłodzących w chłodziarkach absorpcyjnych, do 0,75 % masowo w roztworze chłodzącym	
9b)	Ołów w panewkach i tulejach łożysk sprężarek zawierających czynnik chłodniczy do zastosowań w zakresie ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i chłodnictwa	
11a)	Ołów stosowany w systemach złączy stykowych zgodnych z technologią C-press	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu do dnia 24 września 2010 r.
11b)	Ołów stosowany w innych systemach złączy stykowych niż złącza stykowe zgodne z technologią C-press	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.
12	Ołów jako materiał powlekający w pierścieniach typu „C” modułów termoprzewodzących	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu do dnia 24 września 2010 r.
13a)	Ołów w przezroczystym szkle wykorzystywanym w zastosowaniach optycznych	
13b)	Kadm i ołów w filtrach szklanych i szkłach, do których odnoszą się normy wykorzystujące pomiar reflektancji	
14	Ołów w stopach lutowniczych składających się z więcej niż z dwóch elementów w połączeniach pomiędzy stykami i zespołami mikroprocesorów o zawartości ołowiu nie mniejszej niż 80 % i nie większej niż 85 % masowo	Wygasa dnia 1 stycznia 2011 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2011 r.
15	Ołów w stopach lutowniczych służących do zakończenia trwałego połączenia elektrycznego pomiędzy urządzeniem półprzewodnikowym a nośnikiem w ramach obwodów scalonych typu Flip-Chip	
16	Ołów w liniowych lampach żarowych z rurką pokrytą krzemianem	Wygasa dnia 1 września 2013 r.
17	Halogenek ołowiu używany jako czynnik promieniujący w wysokowydajnych lampach wyładowczych używanych do celów profesjonalnej reprografii	
18a)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych jako lampy specjalistyczne w reprografii z wykorzystaniem diazotypii, litografii, pułapkach na owady, procesach fotochemicznych i obróbce chemicznej, zawierających luminofory, takie jak SMS ($(Sr,Ba)_2MgSi_2O_7$:Pb)	Wygasa dnia 1 stycznia 2011 r.
18b)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych do opalania zawierających luminofory, takie jak BSP ($BaSi_2O_5$:Pb)	

▼M13

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
19	Ołów z dodatkiem PbBiSn-Hg i PbInSn-Hg w poszczególnych składach jako główny amalgamat oraz z dodatkiem PbSn-Hg jako amalgamat dodatkowy w kompaktowych lampach energooszczędnych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
20	Tlenek ołowiu używany w szkle łączącym przednie i tylnie substraty płaskich lamp fluorescencyjnych używanych w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
21	Ołów i kadm w farbach drukarskich do nakładania emalii na szkło, takie jak szkło borokrzemianowe i szkło sodowo-wapniowe	
23	Ołów w pokryciach elementów z małym rastrem innych niż złącza o rastrze 0,65 mm lub mniejszym	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 24 września 2010 r.
24	Ołów w lutach do lutowania dotyczącego wielowarstwowych kondensatorów ceramicznych z matrycą dyskową i planarną z otworami przelotowymi	
25	Tlenek ołowiu w wyświetlaczach z emiterami elektronowymi i przewodnictwem powierzchniowym (SED) wykorzystywany w elementach strukturalnych, a mianowicie w uszczelnieniu wykonanym ze szkła i uszczelce ze szkliwa	
26	Tlenek ołowiu w szklanej powłoce świetlówki „Blacklight blue”	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
27	Stopy ołowiu w lucie w przetwornikach akustycznych (przeznaczonych do wielogodzinnego funkcjonowania na poziomach mocy akustycznej 125 dB SPL i powyżej) stosowane w głośnikach o wysokiej mocy	Wygasło dnia 24 września 2010 r.
29	Ołów związany w szkle kryształowym jak określono w załączniku I (kategorie 1, 2, 3 i 4) do dyrektywy Rady 69/493/EWG [1]	
30	Stopy kadmu stosowane jako elektryczno-mechaniczne spoiwo lutownicze przewodników elektrycznych umiejscowionych bezpośrednio na cewce głosowej przetworników wykorzystywanych w głośnikach dużej mocy, o ciśnieniu dźwięku wynoszącym co najmniej 100 dB(A)	
31	Ołów w materiałach lutowniczych w bezrtęciowych płaskich lampach fluorescencyjnych (stosowanych np. w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych, oświetleniu projektowym i przemysłowym)	
32	Tlenek ołowiu w uszczelnieniu wykonanym ze szkliwa stosowanym do produkcji zespołów okien dla tub laserów argonowych i kryptonowych	
33	Ołów w stopach lutowniczych służących do lutowania cienkich drutów miedzianych o średnicy 100 μm i mniejszej w transformatorach mocy	
34	Ołów w elementach potencjometrów dostrojczych opartych na cermecie	

▼**M13**

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
36	Rtęć stosowana jako inhibitor rozpylania katodowego w wyświetlaczach plazmowych na prąd stały o zawartości do 30 mg na jeden wyświetlacz	Wygasło dnia 1 lipca 2010 r.
37	Ołów w warstwie powlekającej diody wysokiego napięcia na bazie szkła cynkowo-boranowego	
38	Kadm i tlenek kadmu w pastach grubowarstwowych stosowanych na podłożu z tlenku berylu dołączanego do aluminium	
39	Kadm w połączeniu z pierwiastkami grupy II–VI do konwersji długości fali światła z diody elektroluminescencyjnej LED (< 10 μg Cd na mm^2 powierzchni emisyjnej) do zastosowania w półprzewodnikowych systemach oświetlenia lub wyświetlania	Wygasa dnia 1 lipca 2014 r.

([1]) Dz.U. L 326 z 29.12.1969, s. 36.

Uwaga: Do celów art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/95/WE dopuszcza się maksymalną wartość koncentracji 0,1 % masowo w materiałach jednorodnych dla ołowiu rtęci, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenylowych oraz 0,01 % masowo w materiałach jednorodnych dla kadmu.